

κενομήσαν δ' ἔπειτα εὐνοεῖν, ὅτι βουλευόντων ἢ λαθρα. ἐξέ-
φεται ἢ ἐκπράγεται τοῦ φονῆ, τὸ βρώμα, ἄλλοσε δὲ χασ-
σικε, ἀντὶ τ' ὅτι ἄλλα πῶς ἀφάνισαν ἐχρη.

BISETVS. Τέφρον] τὸ ἔφρον.

Σχόλια. Ες Τυπλίανον.] ἀντὶ τ' ὅτι τὸ Πρυτανεῖον
εἶπεν, εἶπεν εἰς Τυπλίανον, τυτέσι τὸ μαγειρεῖον.

BISETVS. Τέπλιανον] Τυπλίανον, τὸ μαγει-
ρεῖον, ἐν ᾧ τὰ ἔφα ἀπλῶνται.

Σχόλ. Νύκτωρ τὰς λοιπάδας.] ὅτι τὰς φέρες τ' ἡνῶν
ἐν τῇ πόλει ἀφίρπασεν, ὡς κωμῆς οἱ εἰς τὰ μαγειρεῖα εἰ-
σιόντες, ἀφίρπασεν τὰς λοιπάδας καὶ τὰς χύτρας, ἔτω
ἔδ' ὀκλίαν ἐάν τι τοῖς ὑπὸ ἰατρῆς ἀφίρπασθ' ἔτ' ὀλαμ-
βάνει, ἄλλως, ἐπαίξε πρὸς τὸ γινόμενον ὑπὸ τῶν κωμῶν,
οἱ γὰρ ἀρπάζαντες τι, εἰώθασιν εἰς τὰς ἡσυχίαν ἔχοντες
τόπως ἀναχωρῆσαντες, ἐμφορεῖσθαι. Καὶ τὰς νήτους δια-
λείψαντες.] ὅτι ἀντὶ τ' εἶπεν τὰς χύτρας, παρ' ἑσπέρων
εἶπε τὰς νήτους, τατέσι τὰς τῆς πόλεως πόδας διαρπάζ-
ζων ἔτ' ὑπὸ ἰατρῆς διασειων. Νῆ τὸν Ποσειδῶν.] πρὸς τ'

ἀλλαντοπόλιν ὁ λόγος. τῶ δ' ἐξῆς τέττον ἐξ εἰρήνης, δ
μὲν ἀβιαμικκοί. οἱ ἢ λοιποὶ τῆσάρεις δακτυλοκοί, ὅτι
τῆ τέλει πρὸς τὸν γαυροφ. Κόνωφι.] τοῖς ῥήτορον ἢ τῶν
τῆς μῆδ' οἱ λέγει. Ὡς περὶ σπέρματος.] ὡς Κλέων ὑπερ-
μαχῶν σπέρματος. Τείχος ποιήσας ξύλινον.] τὰς ναῦς φη-
σι, μετέστησαν δὲ τότε εἰς Σαλαμίνα. ἔπειτα δ' ἐὸν χησιμὸν
ὁπλόντος τ' βαρβάρων ἐδόντων ἀγνοούντων ἢ αὐτῶν, καὶ βα-
λομήτων ξυλίνα τείχη πῶς πόλιν περικύβηται, ὅτι οὐκ ἔστι
ὁ στρατηγὸς νόθος τὸν χησιμὸν εἶπε τείχος τὰς ναῦς λῶ-
γεν. ὅτι ἢ ὁ χησιμὸς.

B Τείχος τεύχην ξύλινον διδοὶ εὐρύπτα Ζεὺς.
Μῆνον δ' ἀπὸ τὸν τέλειον εἶπε Παλλὰς ἀεικέλιον.
Μὴ ἢ σὺ γ' ἰπποσώλῳ μύθειεν ἔπερὸν ἰόντα
Νῶτον ὅπισθ' ἔφαις, εἴτι γὰρ τοὶ κἀντίος ἔσαι.
Ὡς περὶ Σαλαμῖς δ' ὀλοῖς ἢ σὺ τένα γυαμῶν.
Ἡπερ σὺ δ' ἀμύχης Δημήτερος ἢ σιωπῆς.
Πύργος σιδηρῆς.] τὰ ὅπλα λέγει. Ταῦτ' ἰδ' ὅτι.] ἐν
ὀκθέσει ἰαμβοὶ μέτροι ἀκατάληκτοι, ἐφ' ᾧ τὸ τέλει
πρὸς τὸν γαυροφ.

Δη. Καὶ πῶς μ' ἐλελήθεις ἀνθρώπων γρηγορήσας;
Αλ. Ἐν ἐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκόν,
Ὁ μόνον σιδηροῦ τείχος ὅστι, καὶ ξύλινον,
Ἐν ᾧ σε σῶζειν τινδὶ ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
Δη. Πῶς δὴ ταῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός; Αλ. τῶν
Δησῶν σ' ἐκέλευε πέντε σείργω ξύλω.
Δη. Ταυτὲ τέλειον τὰ λόγ' ἢ δὴ μοι δοκεῖ.
Κλ. Μὴ πείθου. φθονερά γὰρ ὅπισθ' ἔφραζουσι κω-
μῶναι.

C Po. Et quomodo me latuisti, qui quasi leo eras?
Ag. V num te calat astute ex oraculo,
Qui ligneus & ferreus murus fiet:
In quo te Apollo servare illum iusserit.
Po. Quomodo igitur hoc dixit Deus? Ag. Li-
gare te
Iubet virum hunc in ligno quinque foraminum
Po. Labet profecto hac exequier oracula.

Αλλ' ἴσασθα φίλοι, μνημονεύου ἐν φρεσὶν, ὅς
εἰσι
Ἡγαγε σιωπῆσας Λακεδαιμονίων κοραίνους.
Αλ. Τὰτό γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύωσσε
μεθυθεῖς,
Κεκορπίδη κακόβουλε, πὶ τῶν ἡγεῖ μέγα τέρρον;
Καὶ κε γυνὴ φέροι ἀρῶν, ἔπεπτεν ἀνὴρ ἀναθείη,
Αλλ' ἐκ αὐτῆς μαχέσασθαι, χέσασθαι γὰρ, εἰ μαχέσασθαι.
Κλ. Ἀλλὰ ποδὲ φραζέσθαι, πρὸ Πύλου Πύλον
ἰσθὶ φραζέσθαι,
Εἰς Πύλον πρὸ Πύλοιο. Δη. τί τῶν λέγει πρὸ
Πύλοιο;

D Cl. Ne morem gere cornices male cornicantur
iniquae: (vinctos,
Accipiem sed ama, memor, ut Lacedaemone
Duxerit ille tibi Coracinos undique pisces.
Ag. Hac equidem subiit Paphlago discrimina
rotius,
Cecropide demēs, an magnū opus esse putas hoc?
Fert onus & mulier, quod ei indit foris maritus

Σχόλια. Ἀντιλέων.] ὅτι ὁ Κλέων ἐλεξεν ἐαυτῷ
ἀντὶ τ' ἰσθίου, τὸν χησιμὸν ἔφ' τῇ πόλει, ὁ δὲ ἦμος
παρῶν, καὶ διαβάλλαν τὸν Κλέωνα τῶν λέγει, καὶ ἐκ τ'
ἀντὶ πρὸς τῆσας, καὶ τ' ἰσθίου, ὄνομα κύριον πονηρῶ ἀνδρῶς
ἐποικίσεν, ὃν Κλέωνα πρῶτον ἔφ' ἡγήσασθαι.

BISETVS. Ἀντιλέων] ὅτι ὁ Κλέων ἐλεξεν ἐαυτῷ
ἀντὶ τ' ἰσθίου, τὸν χησιμὸν ἔφ' τῇ πόλει, ὁ δὲ ἦμος
παρῶν, καὶ διαβάλλαν τὸν Κλέωνα τῶν λέγει, καὶ ἐκ τ'
ἀντὶ πρὸς τῆσας, καὶ τ' ἰσθίου, ὄνομα κύριον πονηρῶ ἀνδρῶς
ἐποικίσεν, ὃν Κλέωνα πρῶτον ἔφ' ἡγήσασθαι.

Σχόλια. Σιδηροῦ.] τείχος ὅστι καὶ ξύλινον, ἀντὶ τ'
ξύλων σιδηρῶν ἔτω τὸ ἐξῆς, σῶζειν ἢ φυλάττειν, τέλει-
ον δὲ φησὶ τὰ λόγια ὡς αὐτῶν δεσμεύει βυλόμηρος.

BISETVS. Ἐπικράζουσι] ὁμοίον τι καὶ πρὸς Πην-
δάρα Ὀλυμπίαν ἀδ' ἢ β.

Κόρακες ὡς ἢ Ἀκραντὰ γαυροφόν ἢ Διὸς πρὸς ὄρνιθα
θεῖον.

E Nec pugnat, nam tarpe cacet, si ferre recaset.
Cl. Hoc perpende, Pylum siquam ante Pylum
tibi dixi,
Est Pylus ante Pylum. Po. sibi quid vult ante
Pylum isthuc?

χμαλώτες τὰς π. ὡς ἔλαβε Δημοσθένης ὅτι Σικελίαν ἀ-
πὸ τῶν ἡγεῖ ἢ Κλέων. Παρεκινδύωσσε] πέρασ γὰρ ὑπέ-
θετο τῆς Αθηνῶν οἱ Κλέων καταρῶσαι τὸν ἐν τῇ Πύλῳ
πόλεμον ἕως ἡμερῶν κ. καὶ θαυμάσαντες πάντες, ἔλεγον
αὐτῶν μεθύειν. Ἐθουκιδίης δὲ φησὶν, ὅτι τῇ ἄποιοι τ'
ἰσθίου χέσασθαι, ἐθαυμάζον οἱ Αθηνῶν ἐξ ἑλῶν, Κεκορπί-
δη.] ἀπὸ Κεκορπίης τ' ἀφ' ὧν κατέβησαν. Καὶ κε
γυνὴ φέροι.] ἢ ἰσορία τ' ἰσθίου τὸν πρὸς τὸν ἔχει, ὅτι διεφέ-
ροντο πρὸ τ' ἀεισθίου, ὅτι Αἴας ἔδ' Ὀδυσσεύς, ὡς φησὶν
ὁ τ' ἰσθίου Ἰλιάδα πεποικίως, τὸν Νέσσορα ἢ σιωπῆσας
καὶ τῆς ἑλῶν, πῶς ἰσθίου τινὰς ἐξ αὐτῶν ἰσθίου τείχη τῶν
Τρώων, ὡς ἀκουσθῆσθαι πρὸ τ' ἀνδρείας τῶν πρὸς τῆσας
ἡρώων, τὰς ἢ πεμφθέντας ἀκούσαι παρθένων ἀφ' ἑφερο-
μήτων πρὸς ἀλλήλας. ὡς πῶς μὲν ἔλεγειν, ὁ Αἴας πολὺ
κρείττων ὅτι τ' Ὀδυσσεύς διερχομένην οὕτως.

Αἴας μὲν γὰρ ἀφ' ἑ καὶ ἐκφερε δ' ἰσθίου τῆσας
Ἡρω Πηλείδην, ἐδ' ἢ ἡθελε δῖος Ὀδυσσεύς,
τ' ἢ ἑτέρων ἀντὶ τῆσας Ἀθηνῶν πρὸς οἰσθίου.
Πῶς ἐπεφωκίσω, πῶς ἐκ τ' ἰσθίου ἔειπες
φεῦδος.
τοῦτο ἢ ἴνα δείξῃ ὡς Δημοσθένους τῶ Κλέωνος τὸ
κατόρθωμα. ἄλλως, τῶ ἐκ τῶ κῶν καὶ ἀφ' ἰσθίου τῆσας
Gg